

የትዳር አጋርን መምረጥ!

27 ቱ ለትዳር የተከለከሉ ሴቶች!

በአቡ ሀይደር

በአላህ ሥም እጅግ በጣም ሩኅሩህ በጣም አዛኝ በሆነው

ክብርና ምሥጋና ለዓለማቱ ጌታ ለአላህ የተገባ ይሁን (አል-ፋቲሐ 2)። የአላህ ሰላምና ውዳሴ የሰው ዘር ታላቅ መሪ ለሆኑት ለነቢዩ ሙሐመድ (አል-አሕዛብ 56) ለመላው የአላህ መልክተኞች (አል-ሷፍፋት 181) የሐቅንም መንገድ በተከተለ ሁሉ ላይ ይሁን (ጣህ 47)።

1/ ፈጣሪ አምላካችን አላህ፡ ከመለኮታዊ ሥሞች አንዱ «አል-ሐኪም» የሚለው ነው። ትርጉሙም፡- ፍፁም ጥበበኛ ማለት ነው። ጌታ አላህ ነገራትን ሹሉ በተገቢው ስፍራቸው የሚያስቀምጥ፤ ለሹሉም ነገር ተስማሚውን የሚፈጥርና የጎደለውን የሚሞላ፤ ለአማኝ ባሮቹ ዕውቀትንና ጥበብንም የሚለግስ በመኾኑ "አል-ሐኪም" ተብሎ ይጠራል። ከፍጹም ጥበበኝነቱም የተነሳ ከየ-ነገራቱ ሹላ፡ ጥንድ ጥንድ አድርጎ ፈጠረ። የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

"وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ " سورة الذاريات 49

"ትገነዘቡም ዘንድ ከነገሩ ሁሉ ሁለት (ተቃራኒ) ዓይነትን ፈጠርን።" (ሱረቱ-ዛሪያት 51:49)።

2/ ሰዎችንም፡ ወንዶችና ሴቶች በማድረግ ጥንድ ጥንድ አድርጎ ፈጠረ። የፈጠራቸውንም ሰዎች በትዳር እንዲጣመሩ በማድረግ፡ አንዱ የአንዱን ክፍተት እንዲሞላ አድርጎ በማዘጋጀት ተአምራቱን አሳየ። የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

"وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى " سورة النجم 45

"እርሱም ሁለቱን ዓይነቶች ወንድንና ሴትን ፈጠረ።" (ሱረቱ-ነጅም 53:45)።

"وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

يَتَفَكَّرُونَ " سورة الروم 21

"ለእናንተም ከነፍሶቻችሁ (ከጎሶቻችሁ) ሚስቶችን ወደእነርሱ ትረኩ ዘንድ መፍጠሩ፤ በመካከላችሁም ፍቅርና እዝነትን ማድረጉ ከአስደናቂ ምልክቶች ነው። በዚህ ውስጥ ለሚያስተውሉ ሕዝቦች ተዓምራቶች አልሉ።" (ሱረቱ-ሩም 30:21)።

3/ ትዳር የነቢያት ሱንና (ፈለግ) ነው። ከመጀመሪያው አባታችን ነቢዩላህ አደም (ዐለይሂ-ሰላም) ዘመን ጀምሮ የነበረ ቅዱስ ተግባር ነው። ስጋዊ ጥቅም ብቻ ሳይኾን አላህ ዘንድም ታላቅ አጅር የሚያስሰጥ ሥራ ነው።

"هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا..." سورة الأعراف 189

"እርሱ ያ ከአንዲት ነፍስ (ከአደም) የፈጠራችሁ ከእርሷም መቀናጃዋን ወደርሷ ይረካ ዘንድ ያደረገ ነው..." (ሱረቱል አዕራፍ 7:189)።

"وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ

كِتَابٌ " سورة الرعد 38

"ከአንተ በፊትም መልክተኞችን በእርግጥ ልከናል። ለእነርሱም ሚስቶችና ልጆችን አድርገናል..." (ሱረቱ-ረዕድ 13:38)።

"وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْزِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ "

سورة النور 32

"ከእናንተም ትዳር የሌላቸውን አጋቡ። ከወንዶች ባሮቻችሁና ከሴቶች ባሮቻችሁም ለጋብቻ ብቁ የኾኑትን (አጋቡ)። ድኾች ቢኾኑ አላህ ከችሮታው ያከብራቸዋል። አላህም ስጦታው ሰፊ ዐዋቂ ነው።" (ሱረቱ-ኑር 24:32)።

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ النِّبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْضُّ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ ». أحمد 3466.

البخري 5065. مسلم 3464. التومذي 1081. ابن ماجه 1845. النسائي 2239

ከዐብዱላህ ኢብኑ መስዑድ (ረዲየላሁ ዐንሁ) እንደተላለፈው የአላህ መልክተኛ (ሶላላሁ ዐለይሂ ወሰለም) እንዲህ አሉ፡- "እናንተ የወጣት ስብስቦች ሆይ! ከናንተ መካከል የትዳርን ጣጣ መሸፈን የሚችል ካለ ያግባ፡፡ ትዳር አይንን ለመስበር እና ብልትን ከዝሙት ለመከላከል ይረዳልና፡፡ የትዳርን ጣጣ መሸፈን ያልቻለ ደግሞ፡፡ ፆምን በማብዛት ላይ አደራ ይበርታ፡፡ እሱ ስሜቱን ይገታለታልና" (ቡኸሪይ 5065፣ ሙስሊም 3464፣ ቲርሚዚይ 1081፣ ኢብኑ ማጀህ 1845፣ አቡ ዳዉድ 2048፣ ነሳኢይ 2239፣ አሕመድ 4104)፡፡

4/ ትዳርን መመስረት እየቻለ፡ ከትዳር የሚሸሽ ሰው ከረሱል ሶላላሁ ዐለይሂ ወሰለም ሱንና እንዳፈነገጠ ይቆጠራል፡፡ በተለይም የትዳር ጣጣዎችን መሸፈን እየቻለ፡ ስሜት እያስቸገረው ከኾነ ማግባት ለሱ ዋጂብ ይኾንበታል፡፡ እራሱን ከሐራም መጠበቅ ግድ ነውና፡ ስሜቱንም ከትዳር ውጭ ሊያበርድለት የሚችል አማራጭ ነገር የለምና ትዳር መመሥረት ግዳጁ ነው፡፡ በትዳር ዓለም ባል ከሚስቱ ጋር በሚያደርጉት እያንዳንዱ የፍቅር ግኑኝነትም አጅር ይኖራቸዋል፡፡

5/ ለዛሬ አላህ ፈቃዱ ከኾነ የምንመለከተው በስጋ ዝምድና ወይም በጋብቻ ወይም በጥብቢ ምክንያት ለትዳር ያልተፈቀዱ ወይም የተከለከሉ ሴቶችን ነው፡፡ ለትዳር የተከለከሉ (ሐራም የኾኑ) ሴቶች ሲባል፡ ክልክልነቱ በሁለት ይከፈላል፡፡ እነሱም «ተሕሪሙን-ሙአብበድ» እና «ተሕሪሙን ሙአቅቀት» ይባላሉ፡፡

A. "ተሕሪሙን-ሙአብበድ" ማለት፡- ክልክልነቱ ዘላለማዊ የኾነ፡ በምንም ምክንያት ተመልሶ ሊፈቀድ የማይችል የኾነ ማለት ነው፡፡ በዚህ መልኩ ወደ አስራ ዘጠኝ 19 የሚደርሱ ለትዳር የተከለከሉ ሴቶች አልሉ፡፡

ከ 19 ውስጥ፡-

- 7 ቱ በስጋ ዝምድና ምክንያት (1-7)
- 7 ቱ በጥብቢ ምክንያት (8-14)
- 4 ቱ በጋብቻ መተሳሰር ሰብብ (15-18)
- 1 ደጌ በመረጋገም ሰብብ (19) የተከለከሉ ናቸው፡፡

B. "ተሕሪሙን ሙአቅቀት" ማለት ደግሞ፡ ክልክልነቱ ጊዜያዊ የኾነ፡ ሐራም ያሰኘው ሰበብ በተወገደ ጊዜ ሐላል የሚኾንና ክልክልነቱ የሚነሳ ማለት ነው። በዚህ መልኩ ወደ ስምንት 8 የሚደርሱ ለትዳር የተከለከሉ ሴቶች አልሉ። ዝርዝራቸውም እንደሚከተለው ይቀርባል፡-

"ተሕሪሙን-ሙአብበድ"(1-19)

7 ቱ በስጋ ዝምድና ምክንያት (1-7)

ሀ/ ክልክልነቱ ዘላለማዊ የኾነው፡-

1/ ወላጅ እናትን ማግባት፡- ይህ ማለት እኛን በቀጥታ በስጋ የወለደችን ወላጅ እናታችን፣ የአባታችንና የእናታችን ወላጅ ሴት አያታችንን፣ የወላጆቻችን አያት እያለ ወደላይ የሚወጡትንም ያካትታል።

2/ ሴት ልጆቻችንን ማግባት፡- የኛው የአብራካችን ክፋይ የኾኑ፡ በትክክለኛ ትዳርም ይኹን በዝሙት ከኛው የተወለዱ የጀርባዎቻችን ውጤት እስከኾኑ ድረስ፡ ከነሱ ጋር ትዳር መመስረት አይቻልም። እግረ መንገዱም፡ የልጆቻችን ልጆች፡ የነሱም ልጆች እያለ ወደታች የሚወርደው ሁሉ እዚህ ውስጥ ይካተታል።

3/ የስጋ እሕታችንን ማግባት፡- ከእናትና ከአባት ወይም ከሁለት አንዳቸው የምንገናኛቸው የኾኑ እሕቶቻችን ለኛ ለትዳር አይፈቀዱልንም።

4/ አክስታችንን (ዓምመት) ማግባት፡- የአባታችን እሕት የኾነች ሴት፡ ለኛ አክስታችን ናት። ከሷ ጋር ትዳር መመስረት አይቻልም።

5/ ሹሜዎቻችንን (ኻለት) ማግባት፡- የእናታችን እሕት የኾኑ (ሹሜዎቻችንን) ጋር በትዳር መጣመር አይቻልም ሐራም ነው። እነሱም በዘልማድ አክስቶቻችን ተብለው ነው የሚጠሩት።

6- የወንድም ልጅን ማግባት፡- የሲጋ ወንድማችን የወለዳቸው፡ የአብራኩ ከፋይ የኾኑ ሴት ልጆቹ፡ እኛ አጎት ልንኾናቸው የምንችል የኾኑ ኹሉ፡ ለኛ ለትዳር አይፈቀዱልንም፡፡ የነሱም የልጅ ልጆቹ እያለ ወደታች የሚወርደው ዘር ኹሉ እዚህ ውስጥ ይካተታል፡፡

7/ የእህት ልጅን ማግባት፡- እህቶቻችን ትዳር መስርተው የወለዱቸው እኛ አጎት ልንኾናቸው የምንችል የኾኑ የእህቶቻችን ልጆች፡ የነሱም የልጅ ልጆች ጋር በትዳር መጣመር አይቻልም፡፡

እነዚህ ሰባቱ በሥጋ ዝምድና ምክንያት፡ ከነሱ ጋር ትዳር ለመመስረት መቼም የማይፈቀድ የኾኑ ናቸው፡፡ የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

" حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعُمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ... " سورة النساء 23

"እናቶቻችሁ፣ ሴት ልጆቻችሁም፣ እሳቶቻችሁም፣ አክስቶቻችሁም፣ የሹሜዎቻችሁም፣ የወንድም ሴቶች ልጆችም፣ የእሳት ሴቶች ልጆችም... (ልታገቧቸው) በእናንተ ላይ እርም ተደረጉባችሁ..." (ሱረቱ-ኒሳአ 4:23)፡፡

7 ቱ በጥብቢ ምክንያት(8-14)

8/ የጥብቢ እናትን ማግባት፡- ይህ ማለት የሁለት ዓመት ልጅ ከመኾናችን በፊት፡ ከዘመዳችን ወይም ከጎረቤታችን የአንዷን እናት ጡት ከጠባን፡ ጥብቢውም “አንጀት አርስ” (አምስት ጊዜ ወይም ከዛ በላይ በመምጣጥ) ከነበር፡ ይህቺ ያጠባችን ሴት የጥብቢ እናታችን ነች፡፡ በመኾኑም ከሷ ጋር ትዳር መመሥረት ሐራም ይኾንብናል፡፡ የተሟላ ጥብቢ የሚባለው እስከ ሁለት ዓመት ድረስ በመኾኑ፡ የጥብቢ እናታችን የምትባለው እኛን ከሁለት ዓመት ዕድሜያችን በፊት ያጠባችን ከኾነ ብቻ ነው የሚለውን ረጅም ተከትለናል፡፡ ወላሁ አዕለም፡፡

9/ የጥብቢ ልጅን ማግባት፡- ይህ ማለት ባለቤቴ አንዲትን ህጻን ብታጠባት፡ ለሷ የጥብቢ እናቷ እንደኾነችው ኹሉ፡ ለኔም ለሷ የጥብቢ አባቷ ኾኛለሁ፡፡ ልጅቷም የጥብቢ ልጃችን ኾናለች ማለት ነው፡፡ በዚህ ሰበብም የገዛ ልጄን ማግባት እንደማልቸለው፡ የጥብቢ ልጄንም፡ የሷንም ልጅ፡ የልጅ ልጅ.. ማግባት አልችልም ማለት ነው፡፡

10/ የጥበቢ እሳትን ማግባት፡- ይህ ማለት፡ እኔና እሷ በስጋ ባንዛመድም፡ ነገር ግን የአንዲትን ሴት ጡት በመጥባት ከተገናኘን፡ የጥበቢ እሳት ገናለች፡ የጥበቢ ወንድሟ ገኛለሁ ማለት ነው፡፡ ያጠባችንም ሴት የጥበቢ እናታችን ገነት ማለት ነው፡፡ በዚህ ሰብብ ከዚህች የጥበቢ እሳት ጋር ትዳር መመስረት አልቻልንም ማለት ነው፡፡ እዚህ ላይ፡- እኔ እና እሷ በጥበቢ መገናኘት ሰብብ መጋባት ካልቻልን፡ እኔ ከሷ እሳቶች፡ እሷ ደግሞ ከኔ ወንድሞች ጋር ኒካሕ ማሰር ትችላለች ወይ? የሚል ጥያቄ ይነሳ ይኾናል፡፡ የዚህን ጥያቄ ትክክለኛ መልስ ለማግኘት፡ እኔና እሷን ያገናኘን ጥበቢ፡ ከማን ጡት የተወሰደ ነው? የሚለውን ማንሳት ግድ ነው፡፡ ጉዳዩ ከሶስቱ አንዱ ነው፡-

ሀ/ እኔ የሷ እናት ዘንድ ሄጄ በመጥባት፡-

ለ/ እሷ የኔ እናት ዘንድ መጥታ በመጥባት፡-

ሐ/ ሁለታችንም ከእናታችን ውጭ ሌላ ሴት ዘንድ በመጥባት፡-

ሀ/ እኔ እና እሷን የጥበቢ እሳትማማች ያደረገን፡

እኔ ከሷ እናት ዘንድ መጥቼ መጥባቴ ከኾነ፡ እሷ ለኔ የጥበቢ እሳት እንደኾነችው ሁሉ፡ የእናቷ ወይም የአባቷ ልጆች የኾኑ እሳቶቿ በጠቅላላ ለኔ የጥበቢ እሳቶቼ ናቸው፡፡ ከጋራ እናታቸው የጠባሁ በመኾኔ፡ ለነሱ የጥበቢ ወንድማቸው ነኝ፡፡ እንዲሁም የእናታቸው ባል ወይም የነሱ ወላጅ አባት ለኔም የጥበቢ አባቴ ነው፡፡ በመኾኑም እኔ ከሷም ኾነ ከእሳቶቿ ጋር ትዳር መመስረት አልቻልንም ማለት ነው፡፡ እሷ ግን ወደ ወንድሞቼ መጥታ ከነሱ ጋር ትዳር መመሥረት ትችላለች፡፡ ምክንያቱም የኔ ወንድሞች ከሷም ኾነ ከእሳቶቿ ጋር የሚያገናኛቸው ሥጋዊም ኾነ የጥበቢ ዝምድና የላቸውም፡፡ ወደ እናቷ በመሄድ የጠባሁት እኔ እንጂ ወንድሞቼ አይደሉምና፡፡ በመኾኑም እሷም ገነት የሷ እሳቶች ከኔ ወንድሞች ትዳር መመሥረት ቢፈልጉ፡ እንዲሁም የሷ ወንድሞች ከኔ እሳቶች ትዳር መመሥረት ቢፈልጉ ይችላሉ ማለት ነው፡፡

ለ/ እኔ እና እሷን የጥበቢ እሳትማማች ያደረገን፡

እሷ የኔ እናት ዘንድ መጥታ በመጥባት ከኾነ ደግሞ፡ የላይኛውን ተቃራኒ ሑከም እንይዛለን ማለት ነው። እሱም፡- ከእኔ ጋር በእናት ወይም በአባት የሚገናኙ ወንድሞቼ ሁሉ ለሷ የጥቢ ወንድም በመኾናቸው ሰብብ ከነሱ ጋር ጋብቻን መፈጸም አትችልም። የጥበቢ እሳታቸው ኾናለችና። እኔ ግን ከሷ በአባትም ኾነ በእናት ከምትገናኛቸው እሳቶቿ ጋር ትዳር መመሥረት እችላለሁ። ምክንያቱም ልክ እንደሷ መጥተው ከእናቴ አልጠቡም፡ እኔም ከእናታቸው አልጠባሁም፡ የሥጋ ዝምድናም የለንምና ማለት ነው። ልክ እንደዛው ወንድሞቼ ከሷ እሳቶች፡ እሳቶቼ ደግሞ ከሷ ወንድሞች ጋር ትዳርን መመሥረት ይችላሉ ማለት ነው። በጥበቢም ኾነ በስጋ ዝምድና አልተገናኙምና።

ሐ/ እኔ እና እሷን የጥበቢ እሳትማማች ያደረገን፡

ሁለታችንም ከወላጅ እናቶቻችን ውጭ የኾነች ሴት ጡት በመጥባት ከኾነ ደግሞ፡ የማንጋባው እኔ እና እሷ፡ እንዲሁም ጥበቢውን ካጠባችን ሴትየና ልጆቿ ጋር ብቻ ይኾናል ማለት ነው። ከዚህ ውጭ ይህቺ ልጅ ከኔ ወንድሞች፡ እኔ ደግሞ ከሷ እሳቶች፡ በተጨማሪም እሳቶቿ ከኔ ወንድሞች፡ ወንድሞቿ ከኔ እሳቶች ጋር ነካሕ ለማሰር የሚከለክ

የስጋም ኾነ የጥበቢ ዝምድና አልተከሰተምና። እዚህ ላይ የተከለከለው የኔና የሷ እንዲሁም የጥቢ እናታችንና ልጆቿ ጋር በትዳር መተሳሰር ብቻ ነው። ወላሁ አዕለም።

11/ የጥበቢ አክስትን ማግባት፡- ይህ ማለት እኔን ያጠባችኝ የጥበቢ እናቴን የባለቤቷን እሳት ማለት ነው። ሴትየዋ እኔን በማጥባቷ የጥበቢ እናቴ ነች። ባለቤቷ ደግሞ የጥበቢ አባቴ ነው። የባለቤቷ እሳቶች ለኔ የጥበቢ አክስቶቼ ናቸው። የጥበቢ አባቴ እሳት በመኾናቸው ማለት ነው። ስለዚህም ከወላጅ አባቴ እሳቶች ጋር ትዳር እንደማይፈቀድልኝ ኹሉ፡ ከጥበቢ አባቴ እሳቶች (የጥበቢ አክስቶቼ) ጋርም ትዳር አልመሰርትም ማለት ነው።

12/ የጥብቢ ሹሜን ማግባት፡- ይህ ማለት፡ እኔን ያጠባቅቅ የኾነች የጥብቢ እናቴን እሕቶች ማለት ነው፡፡ ሴትየዋ ለኔ የጥብቢ እናቴ ከኾነች፡

የሷ እሕቶቿ በጠቅላላ ለኔ የጥብቢ አክስት (ሹሜ) ይኾናሉ ማለት ነው፡፡ የወላጅ እናትን እሕት ማግባት እንደማይቻለው ኹሉ፡ የጥብቢ

እናትን እሕትም ማግባት አይቻልም ማለት ነው፡፡

13/ የጥብቢ ወንድሞቼን ሴት ልጆች ማግባት፡- ይህ ማለት፡ እኔ ከነሱ እናት ወይም እነሱ ከኔ እናት በመጥባት የጥብቢ ወንድማቸው

ከኾንኩኝ፡ እነዚህ የጥብቢ ወንድሞቼ በትዳር የሚወልዷቸው ልጆች በጠቅላላ ለኔ የጥብቢ ወንድሞቼ ልጆች ይኾናሉ ማለት ነው፡፡ እኔም

ለነሱ የጥብቢ አጎታቸው ኾኛለሁ ማለት ነው፡፡ የስጋ ወንድሞቼን ልጆች (እኔ አጎት የምኾናቸውን) ማግባት ከልክል እንደኾነው ሁሉ፡ የጥብቢ

ወንድሞቼን ልጆችም ማግባት ከልክል ነው፡፡ እኔ ለአባታቸው የጥብቢ ወንድም፡ ለነሱ ደግሞ የጥብቢ አጎት ነኝና፡፡

14/ የጥብቢ እሕቶቼን ሴት ልጆች ማግባት፡- ይህ ማለት፡ እኔ ከነሱ እናት ወይም እነሱ ከኔ እናት በመጥባት የጥብቢ ወንድማቸው ከኾንኩኝ፡

እነዚህ የጥብቢ እሕቶቼ በትዳር የሚወልዷቸው ልጆች በጠቅላላ ለኔ የጥብቢ እሕቶቼ ልጆች ይኾናሉ ማለት ነው፡፡ እኔም ለነሱ የጥብቢ

አጎታቸው ኾኛለሁ ማለት ነው፡፡ የስጋ እሕቶቼን ልጆች ማግባት ከልክል እንደኾነው ሁሉ፡ የጥብቢ እሕቶቼን ልጆችም ማግባት ከልክል

ነው፡፡ እንደ አጎት ስለምታይ ማለት ነው፡፡

እነዚህ ሰባቱ ደግሞ በጥብቢ ምክንያት ዝምድና የመሰረትን በመኾኑ፡ ከነሱ ጋር ትዳር መመሥረት አይቻልም ማለት ነው፡፡ በዚህ ጉዳይ

የአላህ መልክተኛ (ሶላላሁ ዐለይሂ ወሰለም) እንዲህ ይላሉ፡-

أَنَّ عَائِشَةَ، رضي الله عنها قالت: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الرِّضَاعَةَ تُحَرِّمُ مَا يُحَرِّمُ مِنَ الْوِلَادَةِ». أحمد 26195. البخاري 2646. مسلم 3641. النسائي 3313.

"መውለድ (የስጋ ዝምድና) ሐራም የሚያደርጋቸውን በጠቅላላ ጥብቢም ሐራም ያደርጋል" (አሕመድ 26195፣ ቡኻሬይ 2646፣ ሙስሊም

3641፣ ነሳኢይ 3313)፡፡

የስጋ ዝምድና፡- ወላጅ እናትን፣ ሴት ልጅን፣ እሕትን፣ አክስትን (የአባት እሕት)፣ ሹሜን (የእናት እሕት)፣ የወንድም ልጅን፣ የእሕት ልጅን

ማግባት ሐራም ካደረገ፡ ልክ እንደዛው ጥብቢም፡- የጥብቢ እናትን (ያጠባቅቅንን)፣ የጥብቢ ልጅን (ሚስቴ ያጠባቅቅንን የኛ ያልኾነች ሌላ

ልጅ)፤ የጥብቢ እሕትን (በአንድ ጡት የተገናኘች)፤ የጥብቢ አክሲትን (የጥብቢ አባቱ እሕት)፤ የጥብቢ ሹሜን (የጥብቢ እናቴን እሕት)፤

የጥብቢ ወንድሜን ሴት ልጅ፤ የጥብቢ እሕቴን ሴት ልጅም ከማግባት ይከለክላል ማለት ነው። ወላሁ አዕለም። በጥብቢ ዙሪያ

ከተከለከሉት ውስጥ ሁለቱ በቁርአን ላይ ተወስተዋል። የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

"حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ...وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ..." سورة النساء 23

"ከሴቶችም...እነዚያም ያጠቡዋችሁ እናቶቻችሁ፤ ከመጥባት የቸኑትም እሕቶቻችሁ በእናንተ ላይ እርም ተደረጉባችሁ..." (ሱራቱ-ኒሳአ 4: 23)።

4 ቱ የጋብቻ መተሳሰር ሰብ(15-18)

15/ የአባት ሚስትን ማግባት፡- እኛን በስጋ ያልወለደችን፤ ነገር ግን ወላጅ አባታችን ያገባት የቸነችን ሴት፤ ከአባታችን ጋር ፍቺ ብትፈጽም፤

ወይም አባታችን ቢሞትባት፤ እኛ እሷን ፈጽሞ ማግባት አይቻለንም። እንደ እናታችን ናትና። ከአባታችን ጋር የጋብቻ ቃል ኪዳን መፈጸሟ

ብቻ (አብረው ግኑኝነት ፈጸሙም አልፈጸሙም) በኛ ላይ ለትዳር ሐራም ትቸናለች ማለት ነው።

16/ የልጆቹን ሚስት ማግባት፡- ከኔ የተወለዱ ወንድ ልጆቹ፤ ለትዳር ደርሰው ሴቶችን ቢያገቡ፤ በማግባታቸው ብቻ (ኒካሕ በማሰራቸው)

እነሱ ያገቧቸው ሴቶች በጠቅላላ ለኔ እንደ ልጅ ይታያሉ። ስለዚህ ባሎቻቸው ቢፈቷቸው ወይም ቢሞቱባቸው እኔ ላገባቸው አልችልም።

የልጆቹ ሚስት ነበሩና። እኔም አባታቸው ነኝ።

17/ የሚስት እናትን ማግባት፡- ከባለቤቴ ጋር የጋብቻ ቃል-ኪዳን ከፈጸምን (ኒካሕ ካደረግን) በኒካሕ ሰብ ብቻ የሷ እናት ለኔ ሐራም

ይቸኑብኛል። ለኔም የሷ እናት ልክ እንደ እኔ እናት ነው የሚታዩት። ኒካሕ ካሰርኩላት ሚስቴ ጋር አብረን ለአንድ ቀንም ተኛን አልተኛን፤

ኒካሕ በመታሰሩ ብቻ፤ ከሷ ጋር ብፋታ እንኳ ወይም ብትሞትብኝ፤ እናቷን ማግባት ለኔ እርም ነው የሚቸነው። ከልጇ ጋር ኒካሕ

ፈጽሜአለሁና።

18/ የሚስቴን ልጅ ማግባት፡- ባለቤቴ ከኔ በፊት ሌላ ሰው አግብታ ልጅ ከወለደች፡ አሁን በባለቤቷ ሞት ወይም መፋታት ሰበብ፡ ከኔ ጋር

ትዳር ብትመሰርትና፡ ከሷ ጋር ለአንድ ቀንም አብረን ተኝተን ከኾነ፡ ከሌላ ባል የወለደቻቸው ሴት ልጆቿ በጠቅላላ ለኔ ሐራም ናቸው፡፡ ከዚህ

በኋላ እሷ ብትሞት ወይም ብንለያይ፡ የሷን ልጆች እኔ ላገባቸው አይፈቀድልኝም፡፡ እንደ አባታቸው ነኝና፡ ነገር ግን ከባለቤቴ ጋር

የተለያየነው፡ ወይም የሞተችብኝ፡ ከተጋባን በኋላ አንድም ጊዜ አብረን ሳናድር ከኾነ፡ ልክ እንደ እሷ፡ ልጆቿም ለኔ ለትዳር የተፈቀዱልኝ

ይኾናሉ ማለት ነው፡፡ ሐራም እንዲኾኑ መስፈርቱ ከባለቤቴ (ከነሱ እናት) ጋር ከኒካሕ በኋላ አንድ ጊዜም ቢኾን የግብረ-ሥጋ ግኑኝነት

መፈጸማችን ነው፡፡

እነዚህ አራቱ ደግሞ፡- በጋብቻ መተሳሰር ሰበብ ለትዳር የማይፈቀዱ አይነቶች ናቸው፡፡ የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

"وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ... وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ

وَرَبَائِبُكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ

أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ " سورة النساء 22-23.

"ከሴቶችም አባቶቻችሁ ያገቡዋቸውን አታግቡ፡፡ (ትቀጡብታላችሁ)፡፡ ያለፈው ሲቀር፡፡ እርሱ መጥፎና የተጠላ ሥራ ነውና...የሚስቶቻችሁም

እናቶች፡ እነዚያም በጉያዎቻችሁ ያሉት የእነዚያ በእነርሱ የገባችሁባቸው ሚስቶቻችሁ ሴቶች ልጆች፡ (ልታገቧቸው) በእናንተ ላይ እርም

ተደረጉባችሁ፡፡ በእነርሱም (በሚስቶቻችሁ) ያልገባችሁባቸው ብትኾኑ (በፈታችኋቸው ጊዜ ሴቶች ልጆቻቸውን ብታገቡ) በእናንተ ላይ

ኅጢአት የለባችሁም፡፡ የእነዚያ ከጀርባዎቻችሁ የኾኑት ወንዶች ልጆቻችሁ ሚስቶችም (እንደዚሁ እርም ነው)..." (ሱረቱ-ኒሳ 4:22-23)፡፡

እነዚህ ከላይ የተጠቀሱት አሥራ ስምንቱ ክልከልነታቸው ዘላለማዊ የኾነ፡ በጊዜና በምክንያት ያልተገደበ (ተሕሪሙን መብብድ) መቼም

የማይፈቀዱልን የኾኑ ናቸው፡፡ እኛ ለነዚህ ለ 18 ቱም መሕረም እነሱም ለኛ (ሐሪም) መኾን እንችላለን፡፡ ከነሱ ጋር ሙሳፊር የሚያሰኝ ክልል

አብሮ መጓዝ፡ አብሮ መቀማመጥ ይቻላል፡፡ እነሱ ለኛ ሐሪም፡ እኛም ለእነሱ መሕረም ነንና፡፡ ወላሁ አዕለም፡፡

19/ የተረጋገጠው ባለትዳሮች፡- ይህ ማለት፡ ባል ሚስቱን በዝሙት ቢጠረጥራት፡ ወይም የተወለደው ልጅ ከኔ አይደለም ብሎ ቢያስተባብል

እና፡ ለዚህ ክስም ማስረጃ ባይኖረው፤ ሚስት ደግሞ የቀረበባትን ክስ በፍጹም ብትቃወምና እሷም ማስረጃ ባይኖራት፡ የዛኔ ሁለቱም ወደ

እርግማን ይጠራራሉ ማለት ነው። እሱም ምን አይነት እንደሆነ ቀጥሎ ባለው የቁርአን ክፍል እንዲህ ቀርቧል፡-

"وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ *

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ * وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ

الْكَاذِبِينَ * وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ " سورة النور 6-9

"እነዚያም ሚስቶቻቸውን (በዝሙት) የሚሰድቡ ለእነሱም ከነፍሶቻቸው በስተቀር ምስክሮች የሌሏቸው የኾኑ የአንዳቸው ምስክርነት እርሱ ከውነተኞች ለመኾኑ በአላህ ስም አራት ጊዜ ምሎ መመስከር ነው። አምስተኛይቱም ከውሸታሞች ቢኾን በእርሱ ላይ የአላህ እርግማን ይኑርበት (ብሎ መመስከር) ነው። እርሱም ከውሸታሞች ነው ብላ አራት ጊዜ መመስከሮችን በአላህ ስም መመስከር ከእርስዋ ላይ ቅጣትን ይገፈትርላታል። አምስተኛይቱም እርሱ ከውነተኞች ቢኾን በእርስዋ ላይ የአላህ ቁጣ ይኑርባት (ብላ መመስከር) ነው።" (ሱራቱ-ኑር 24:6-9)።

ይህ የመረጋገጥ ስርአት ከተከናወነ፡ ሁለቱ ተለያዩ ማለት ነው። እስመጨረሻውም መማለስ አይችሉም። ነገር ግን ለዘልዓለሙ ሊያገባት አይችልም ማለት፡ ከላይ እንደተጠቀሱት 18 ቱ ሴቶች፡ እሱም ለሷ መሕረም መኾን ይችላል ማለት አይደለም። ማግባትም ኾነ ለሷ መሕረም መኾን አይችልም። ከላይ ከተጠቀሱት 18 ቱ የሚለየው መሕረም መሆን አለመቻሉ ነው።

"ተሕሪሙን ሙአቅቀት" 8 ቱ(20-27)

ለ/ ክልከልነቱ ጊዜያዊ የኾነው:-

20 / ሁለት እሕትማማቾችን በአንድ ላይ ማግባት:- ኸዲጃና አዲሻ በአባት ወይም በእናት የሚገናኙ እሕትማማቾች ከኾኑ፡ እኔ ለትዳር ከሁለት አንዱን እንጂ፡ ሁለቱንም በአንድ ጊዜ ማግባት አይፈቀድልኝም፡፡ ዛሬ ዓኢሻን አግብቼ ነገ ብትሞትብኝ ወይም ብንፋታ ግን፡ ከዓኢሻ ዒድዳ (በፍቺ ወቅት የሚቆጠር ሶስት የወር አበባ መንጻት) መጠናቀቅ በኋላ እህቷን ኸዲጃን ማግባት እችላለሁኝ፡፡ የተከለከልኩት፡ ዓኢሻህ ከኔ ጋር በትዳር ሥር እያለች ወይም ዒድዳዋን ሳትጨርስ የስጋ እሕቷን ኸዲጃን ደርቦ ማግባቱ ነውና፡፡ የአላህ ቃል እንዲህ ይላል:-

"وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ..." سورة النساء 23

"...በሁለት እጎትማማቾችም መካከል መሰብሰብ (እንደዚሁ እርም ነው)..." (ሱረቱ-ኒሳ 4:23)፡፡

21/ ሴትን ልጅ ከአክስቷ ጋር ማግባት:- ልክ እንደ እሕትማማቾች ሁሉ፡ አንድን ሴት ያገባ ሰው፡ እሷ ከሱ ጋር በትዳር ዓለም በፍቺ ወይም በሞት እስካልተለየችው ድረስ፡ የሷን አክስት (በአባትም ይኹን በእናት የምትገናኛቸውን) በሷ ላይ ደርቦ ማግባት አይቻልም፡፡ በፍቺ ወይም በሞት የተለየችው ጊዜ ግን አክስቷን ማግባት ይችላል፡፡ በዛው ተቃራኒ፡ የሷን የእሕት ወይም የወንድም ሴት ልጆች በሷ ላይ ደርቦ ማግባት አይቻልም፡፡ እሷ ለነሱ አክስታቸው ስለምትኾን፡ ሴት ልጅን ከአክስቷ ጋር በአንድ ማግባት አይቻልም ከሚለው ሐዲሥ ጋር መጋጨቱ አልቀረምና፡፡ ቀጣዩ ሐዲሥ ይህንን እንዲህ ያብራራል:-

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : (لَا يُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا ، وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا) البخاري (5109) ومسلم (1408) .

ከአቢ ሁረይራህ (ረዲየላሁ ዐንሁ) እንደተላለፈው የአላህ መልክተኛ (ሶላላሁ ዐለይሂ ወሰለም) እንዲህ አሉ፡- "ሴት ልጅን ከአክስቲ ወይም ከሹማዋ (የእናቷ እሕት) ጋር በመሰብሰብ (ማግባት የለም)" (ቡኻሪይ 5109፣ ሙስሊም 1408)፡፡

22/ በሶስት የተፈታች ሚስቴን ተመልሶ ማግባት፡- ከባለቤቴ ጋር ተጣልተን፡ ሁለት ጊዜ ፈትቻት ከዛም መልሻት ሳበቃ፡ በመጨረሻም

በሶስተኛው ከፈታችሁ በኋላ፡ «መለስኩሽ» ለማለት ዕድሉ የለኝም፡፡ እየፈቱ በመታረቅ መመለስ የሚቻለው ሁለት ጊዜ ብቻ ነውና፡፡ ከዛ

በኋላ በመልካሙ መያዝና ተከባብሮ መኖር፡ ወይም በቀረው ሶስተኛው ፍቺ በሰላም ማሰናበት ነው፡፡ የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

"الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ..." سورة البقرة 229

"ፍቻ ሁለት ጊዜ ነው፤ (ከዚህ በኋላ) በመልካሙ መያዝ ወይም በበጎ አኳኋን ማሰናበት ነው..." (ሱረቱል በቀራህ 2:229)፡፡

በሶስት ከፈታችሁ በኋላ ተመልሳ ከኔ ጋር በትዳር መኖር የምትችለው አንድ ነገር ሲፈጸም ብቻ ነው፡፡ እሱም፡- ሌላ ትዳር መሥርታ፡ ከዚህኛው የትዳር አጋሯ ጋር ሳትስማማ ብትለያይ እና የዲድዳ ጊዜዋን ቆጥራ እስክትጨርስ እሱም ካልመለሳት፡ ከዛ በኋላ ወደኔ ወደ ድሮ ባለቤቷ መመለስ ብትፈልግና እኔም ላገባት ብስማማ፡ እንደ አዲስ ኒካሕ ማሰር እንችላለን ማለት ነው፡፡ የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

"فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَتَكَحَّ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ

يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ " سورة البقرة 230

"(ሦስተኛ) ቢፈታትም ከዚህ በኋላ ሌላን ባል እስከምታገባ ድረስ ለርሱ አትፈቀድላትም፡፡ (ሁለተኛው ባል) ቢፈታትም የአላህን ሕግጋት መጠበቃቸውን ቢያውቁ በመማለሳቸው በሁለቱም ላይ ኃጢአት የለባቸውም፡፡ ይህችም የአላህ ሕግጋት ናት ለሚያውቁ ሕዝቦች ያብራራታል፡፡" (ሱረቱል በቀራህ 2:230)፡፡

እዚህ ጋር ልብ ልንለው የሚገባ ነገር፡- ሌላ ባል አግብታ ከሱም ተለያይታ፡ ይህም ባል ወደሱ ሳይመልሳት የዲዳ ጊዜዋ ከተጠናቀቀ፡ ወደ ድሮ ባሏ መመለስ ትችላለች ማለት፡- ከዚህኛው ሁለተኛ ባሏ ጋር ትከክለኛ ኒካሕ አስራ፡ እሱም የሷን ማር ቀምሶ፡ እሷም የሱን ማር ቀምሳ (ግኑኝነት ፈጽመው) አብረው እየኖሩ ሳልለ በመሐል አለመግባባት ወይም የፍቺ ምክንያት ተከስቶ፡ ቢለያዩና እሱ ሳይመልሳት ማለት ነው እንጂ፡ ቀድሞውኑ እሱ ሲያገባት ከትንሽ ቀን ቆይታ በኋላ ሊፈታትና ወደ ድሮ ባሏ እንድትመለስ ለሱ ሐላል ሊያደርጋት በማሰብ አይደለም፡፡ በዚህ መልኩ ይህን ሁለተኛ ባል ማግባት አይፈቀድላትም፡፡ «ኒካሕ መሐለል» በኛ ሸሪዓህ የተከለከለ ብሎም ድርጊቱ የሚያስረግም ህገ-ወጥ ተግባር ነውና፡፡

ዐረቦች በቅድመ ጃሂሊያ ሚስታቸውን በሶስት ከፈቱ በኋላ፡ ድጋሚ መማለስን ከፈለጉ፡ የዚህ ባል ጓደኛ ወይም ሌላ ሰው እንዲያገባትና ከዛም ፈትቶ ወደ ድሮ ባሏ እንድትመለስ ሐላል እንዲያደርግለት ገንዘብ በመክፈል ይጠይቁት ነበር። ጓደኛውም በፈቃደኝነት ይህን ተግባር ይፈጽምለት ነበር። ከዛም በሸሪዎችን ይህ ተግባር ተወገዘ፡ ብሎም እርግማንን አስከተለ። ቀጣዩ ሐዲሥ ይህንን እንዲህ ያብራራል፡-

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا : " أَنَّ رِفَاعَةَ الْقُرْظِيِّ تَزَوَّجَ امْرَأَةً ثُمَّ طَلَّقَهَا الطَّلَاقَ الثَّالِثَةَ فَتَزَوَّجَتْ آخَرَ فَأَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَتْ لَهُ أَنَّهُ لَا يَأْتِيهَا [أَي : لَا يَجَامِعُهَا ، وفهم الرسول صلى الله عليه وسلم أنها تريد أن تعود لرفاعة] فقال صلى الله عليه وسلم : (لَا ، حَتَّى تَذُقِي عُسَيْلَتَهُ وَيَذُوقَ عُسَيْلَتَكَ [كناية عن الدخول بها والجماع] . رواه البخاري 5011، ومسلم 1433 .

እናታችን ዓሊሻህ (ረዲየላሁ ዐንሃ) እንዲህ አለች፡- "ሪፋዐተል-ቁረዚይ አንዲትን ሴት አገባና፡ ከዚያም ለሶስተኛ ጊዜ ፈታት። እሷም ሌላ ባል አገባች። የአላህ ነቢይ (ዐለይሂ-ሶላቱ ወስ-ሰላም) ዘንድ መጣችና እሱ (አዲሱ ባሏ) እንደማይደርስባት (እንደማይገናኛት) ነገረቻቸው። እሳቸውም፡ ወደ ድሮ ባሏ ወደ ሪፋዓህ መመለስን እንደፈለገች ተረዱ። ከዚያም፡- «ይህ (አዲሱ ባልሽ) ያንቺን ማር እስኪቀምስ፡ አንቺም የሱን ማር እስክትቀምሺ (እስትገናኙ) ድረስ (ወደ ድሮ ባልሽ መመለስ) አይኾንም» አሏት" (ቡኻሪይ 5011፤ ሙስሊም 1433)።

فَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ : " لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُحِلَّ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ " رواه الترمذي 1120 وصححه ، والنسائي 3416.

قال الحافظ ابن حجر رحمه الله : " وصححه ابن القطان ، وابن دقيق العيد على شرط البخاري " .
انتهى من " التلخيص الحبير " (3 / 372) .

ዐብዱላህ ኢብኑ መስዑድ (ረዲየላሁ ዐንሁ) እንዲህ ይላል፡- "የአላህ መልክተኛ (ሶላላሁ ዐለይሂ ወስለም) ወደ ቀድሞ ባሏ እንትመለስ ሐላል የሚያደርገውን (አግብቶ ለመፍታት የሚያስበውን) እንዲሁም ሐላል የሚያስደርገውን (ወደሱ እንድትመለስለት ገንዘብ በመክፈልም ኾነ በሌላ መልኩ የሚፈልገውን) ተራግመዋል" (ቲርሚዚይ 1120፤ ካሊይ 3416፤ ኢብኑ ሐጆር (ረሐሙሁላህ፡ ሐዲሱ ሶሐክ መኾኑን ኢብኑ ቀጥጣን እና ኢብኑ ደቂቁል-ዒድን ዋቢ በማድረግ፡ በመጽሐፋቸው ተልኪሱል-ኸቢር 3/372 ላይ ገልጸዋል)።

وقال ابن قدامة رحمه الله : " ونكاح المحلل فاسد ، يثبت فيه سائر أحكام العقود الفاسدة ، ولا يحصل به

الإحصان ، ولا الإباحة للزوج الأول ، كما لا يثبت في سائر العقود الفاسدة " انتهى من "المغني" (7 / 137) .

የሐንበሊያው መዝሀብ ሊቅ ኢብኑ ቁዳማህ (ረሐመሁላህ) እንዲህ ይላሉ:- "ለቀድሞ ባለቤቷ ሐላል ለማድረግ የሚመስረት ትዳር ብልሹ ነው። ሌሎች የተበላሹ የጋብቻ ውሎች ብይን እሱ ላይም ይጸናል። በዚህ አይነት ጋብቻ ጥብቅነት አይገኝም። (ብትፈታም) ለመጀመሪያው ባልም ሐላል የኾነች አያደርጋትም" (አል-መግኒ 7/137)።

وقال علماء اللجنة الدائمة للإفتاء :

" إذا تزوج الرجل المرأة بشرط التحليل ، أو نواه ، أو اتفقا عليه : فالعقد باطل ، والنكاح غير صحيح " .

انتهى من " فتاوى اللجنة الدائمة " (18 / 439) .

በስዑዲ የሚገኘው የሊቃውንት መማከርት ቋሚ የፈትዋ ኮሚቴ አባል እንዲህ ይላል:- «አንድ ሰው አንዲትን ሴት ወደ ቀድሞ ባለ ለመመለስ በሚል መስፈርት ወይም ስምምነት ወይም ያንን በማሰብ ቢያገባት፡ የጋብቻ ቃል-ኪዳኑ ውድቅ ነው፡ ኒካሐም አይሰራም» (ፈታዋ-ሊጅናህ 18/439)።

وروى البيهقي في " السنن الكبرى " (7 / 208) : عن نافع أنه قال : " جاء رجل إلى ابن عمر رضي الله

عنه فسأله عن رجل طلق امرأته ثلاثاً ، فتزوجها أخٌ له عن غير مؤامرة منه ليحلها لأخيه : هل تحل للأول ؟

قال : لا ، إلا نكاح رغبة ، كنّا نعد هذا سفاحاً على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم " .

ናፊስ እንዲህ ይላል:- "አንድ ሰው ወደ ዐብዱላህ ኢብኑ ዑመር (ረዲየላሁ ዐንሁማ) ዘንድ መጣና:- የኾነ ሰው ሚስቱን በሶስት ቢፈታትና፡

የሱ ወንድም ደግሞ፡ ከፈታት ባለ ጋር ሳይመሳጠር፡ እሷን አግብቶ ከዛም በመፍታት ወደሱ እንድትመለስና ሐላል እንድትኾን ቢያደርጋት፡

ወደ ቀድሞ ባለ መመለስ ትችላለችን? እሱስ ሊያገባት ይበቃለታልን? በማለት ጠየቀው። ኢብኑ ዑመርም (ረዲየላሁ ዐንሁማ):- «ትዳሩ

በፍላጎት ላይ የተመሰረተ እስካልሾነ ድረስ አትበቃለትም፡፡ እንዲህ አይነቱን እኛ በአላህ መልክተኛ (ሶላላሁ ዐለይሂ ወሰለም) ዘመን ከዝሙት ነበር የምንቆጥረው» በማለት መለሰለት" (አል-በይህቂይ፡ ሱነኑል-ኩብራ 7:208)፡፡

وقال الشيخ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله : " إذا نوى الزوج الثاني أنه متى حلَّ لها للأول طلقها : فإنها لا تحل للأول ، والنكاح باطل ، والدليل : أن هذا نوى التحليل ، فيكون داخلاً في اللعن ، وقد قال النبي عليه الصلاة والسلام : (إنما الأعمال بالنيات ، وإنما لكل امرئ ما نوى) " انتهى من " الشرح الممتع على زاد المستقنع " (12 / 176 ، 177) .

አሽ-ሸይክ ሙሐመድ ቢን ሷሊሕ አል-ዑሠይሚን (ረሒመሁላህ) እንዲህ ይላሉ፡- «ሁለተኛው ባሏ ለቀድሞ ባሏ ሐላል ማድረግን በማሰብ ቢፈታት፡ እሷ ለድሮ ባሏ ሐላል አትኾንም፡ ኒካሕ ማሰሩም ውድቅ ይኾናል፡፡ ማስረጃውም፡- ይህ ባል የፈታት ለቀድሞ ባሏ ሐላል ማድረግን አስቦ ነው፡፡ በዚህም ሰብብ እርግማኑ ይመለከተዋል፡፡ የአላህ መልክተኛ (ሶላላሁ ዐለይሂ ወሰለም) ደግሞ፡- «ሥራ ሁሉ የሚለካው በሰውየው ኒያ (ልባዊ ውሳኔ) ነው፡ ሁሉም የሚየገኘው የነየተውን (በቁርጥ በወሰነው) ነው» ብለዋልና» (አሽ-ሸይሕ ሙሞቲብ ዓላ ዛዱል-ሙስተቅኒዕ 12/176-177)፡፡

ማሳሰቢያ፡- ይህ ሚስትን በሶስት የፈታ የሚለው፡ «ጦላቅ ረጅዲይ» የኾነውን ለመግለጽ ነው፡፡ ማለትም፡- ሚስቱን እየፈታ እየመለሰ ሶስት ጊዜ ፍቺ ያከናወነውን ሰው በተመለከተ ነው፡፡ ነገር ግን በአንዴ ሚስቱን በሶስት የፈታ ባል፡ ልክ እንደዚህኛው ፍቺው በሶስት ተቆጥሮ፡ ሚስቱም ሌላ ባል አግብታ ያ ባልም ካልፈታትና ዲድዳዋን እስካላጠናቀቀች ድረስ አትፈቀድለትም ወይስ ፍቺው በአንዴ የተከናወነ በመኾኑ እንደ አንድ እንጂ እንደ ሶስት አይቆጠርበትም? የሚለውን አያካትትም፡፡ ይህ አይነቱ ፍቺ እንደ ሶስት ይቆጠር ወይም እንደ አንድ፡ በኢስላም ሊቃውንት መሐል ሰፊ ሺላፍ ስላለበት፡ ውሳኔ ለመስጠት በአካባቢችሁ የሚገኙ ዑለሞችን ፈትዋ በመጠየቅ፡ ከዛም በተሰጠው ፈትዋ መሠረት መሥራት ይቻላል ማለት ነው ወላሁ አዕለም፡፡

23/ አራት ሚስቶች በስፊ ካሉ ተጨማሪ ማግባት፡- በትዳር ዓለም አንድ ሙስሊም ወንድ በእኩልነት ማስተዳደር ከቻለ፡ እስከ አራት ሴት ድረስ ማግባት ይፈቀድላታል። በሥሩ ያሉት ሚስቶች አራት ከሞሉ፡ ከዚህ በላይ አምስተኛ መጨመር አይፈቀድለትም። አላህ ቃል እንዲህ ይላል፤-

"وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا " سورة النساء 3

"በየቲሞችም (ማግባት) አለማስተካከላችሁን ብትፈሩ (ዝሙትንና ከተወሰነላችሁ በላይ ማግባትንም ፍሩ)። ከሴቶች ለእናንተ የተዋበላችሁን ሁለት ሁለት ሦስት ሦስትም አራት አራትም አግቡ። አለማስተካከልንም ብትፈሩ አንዲትን ብቻ ወይም እጆቻችሁ ንብረት ያደረጉትን ያዙ። ይህ ወደ አለመበደል በጣም የቀረበ ነው" (ሱረቱ-ኒሳእ 4:3)።

ነገር ግን ከአራቱ ሚስቶቹ አንዷ ብትሞትበት፡ ወይንም ከሚስቶቹ ካንዷ ጋር ፍቺን ቢፈጽምና የተፈታችውም ወደ ባልዋ ሳትመለስ ዒድዳዋን ብታጠናቅቅ፡ ቁጥሩ ከአራት እስካልበለጠ ድረስ በተፈታችው ወይም በሞተችበት ሚስቱ ምትክ፡ ሌላ ሴት ማግባት ይችላል። ሚስቶቹን በፍትሕ እና በእኩል የማስተዳደሩ ጉዳይ ግን እንደተጠበቀ ነው። ወላሁ አዕለም።

24/ በትዳር ያለች ጥብቅ ሴትን ማግባት፡- ከባለቤቷ ሳትፋታና ወይንም ከባለቤቷ ተፋትታ ባለቤቷ ሳይመልሳትና የዒድዳ ጊዜዋን ሳትጨርስ፡ ወይንም ባለቤቷ ሳይሞትባት በትዳር ያለችን ነጻ (በባርነት ቀንበር ያልወደቀች) ሴት ማግባት አይቻልም። ባለቤቷ ከፈታትና ሳይመልሳት የዒዳ ጊዜዋን ከጨረሰች፡ ወይንም ባለቤቷ ከሞተባትና የዒድዳ ጊዜዋን ከጨረሰች በኋላ ግን እሷን ማግባት ይቻላል። የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

"وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ... " سورة النساء 24

"ከሴቶችም (በባል) ጥብቆቹ እጆቻችሁ (በምርኮ) የያዙዋቸው ሲቀሩ በእናንተ ላይ እርም ናቸው። (ይህን) አላህ በናንተ ላይ ጻፈ..." (ሱረቱ-ኒሳእ 4:24)።

25/ ዝሙተኛ የኾነችን ሴት ማግባት፡- በዝሙት ተግባር ላይ ያለችን ሙስሊም ሴት፡ ተውበት እስካላደረገች ድረስ፡ ጥብቁና ከዚያ የራቀው

ሙስሊም ወንድ እሷን ማግባት አይችልም፡፡ በዛው ተቃራኒ በዝሙት ተግባር ላይ ያለ ሙስሊም ወንድ ከድርጊቱ ተቆጥቦ ተውበት አድርጎ

ወደ አላህ እስካልተመለሰ ድረስ፡ ጥብቁ ሙስሊም ሴት እሱን ማግባት አልተፈቀደላትም፡፡ የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

"الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ " سورة النور

3

"ዝሙተኛው ዝሙተኛይቱን ወይም አጋሪይቱን እንጂ አያገባም፡፡ ዝሙተኛይቱንም ዝሙተኛ ወይም አጋሪ እንጂ አያገባትም፡፡ ይህም በምእምናን ላይ ተከልክሏል፡፡" (ሱረቱ-ኑር 24:3)፡፡

ነገር ግን፡ ዝሙተኛይቱ ሴት ከዚህ ተግባሯ ተቆጥባ ተውበት አድርጋ ከተመለሰች፡ ሙእሚኑ ወንድ እሷን ሊያገባት ይችላል፡፡ እሱም ከዝሙት ተግባሩ ተቆጥቦ ወደ አላህም ተጸጽቶ ከተመለሰ፡ ሙእሚኗ ሴት ልታገባው ትችላለች፡፡ አላህ ተውበትን የሚቀበል ኃጢአትን ይቅር-ባይ የኾነ ቸር አምላክ ነውና፡፡ ቃሉም የሚለው እንዲህ ነው፡-

"إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا " سورة الفرقان

70

"ተጸጽቶ የተመለሰና ያመነ መልካምንም ሥራ የሠራ ሰው ብቻ ሲቀር፡፡ እነዚያም አላህ መጥፎ ሥራዎቻቸውን በመልካም ሥራዎች ይለውጣል፡፡ አላህም እጅግ መሐሪ አዛኝ ነው፡፡" (ሱረቱል ፉርቃን 25:70)፡፡

قد سئل الشيخ محمد بن إبراهيم رحمه الله عن حكم الزواج بالزانية فقال : لا يجوز الزواج من الزانية حتى تتوب ... وإذا أراد رجل أن يتزوجها وجب عليه أن يستبرأها بحيضة قبل أن يعقد عليها النكاح وإن تبين حملها لم يجز له العقد عليها إلا بعد أن تضع حملها ... انظر الفتاوى الجامعة للمرأة المسلمة 584 / 2

አሽ-ሸይኽ ሙሐመድ ኢብኑ ኢብራሂም (ረሐሙሁላህ) ዝሙተኛ የኾነችን ሴት ማግባት ሃይማኖታዊ ብይኑ ምንድነው? የሚል ጥያቄ ቀረበላቸው፡ እሳቸውም ሲመልሱ፡- «ዝሙተኛ የኾነች ሴት ተውበት እስክታደርግ ድረስ ከሷ ጋር ትዳር መመስረት አይበቃም፡፡ እሷም ተውበት ካደረገችና ሰውየውም ሊያገባት ከፈለገ ቅድሚያ ኒካሕ ሳያስር፡ እሷ ከማኃፀን እስክትጸዳ አንድ ሐይድ እስክታይ መጠበቅ አለበት፡፡

ሐይድ ካላየችና እርግዝና መኖሩ ከተረጋገጠ ግን የጸነሰችውን ልጅ እስከትወልድ ድረስ ከሷ ጋር ኒካሕ ማሰር አይችልም» ይላሉ። (አል-ፈታዋ አል-ጃሚዐህ ሊል-መርአቲል ሙስሊማህ 2/584)።

ይህ እንግዲህ በሱረቱ-ኑር አንቀጽ 3 ላይ «ላየንኪሐ» ሚለውን ቃል ከጋብቻ ጋር በማያያዝ «አያገባም» በሚለው የተረጎሙትን ሊቃውንት ተከትለን ነው። የአማርኛው ቅዱስ ቁርአን ተርጓሚ ሊቃውንቶችም ይህን ትርጉም መርጠዋል። ሌሎች ሊቃውንት ደግሞ፡ ቃሉን የሚፈቱት ጋብቻን ከመፈጸም ጋር ሳይኾን፡ ዚናን ከመፈጸም ጋር በማገናኘት ነው። ማለትም፡- ዝሙተኛ የኾነ ወንድ ከዝሙተኛይቱ ወይም ከአጋሪይቱ ጋር እንጂ ዚናን አይፈጽምም ማለት እንጂ አያገባም ማለት አይደለም ይላሉ። «ላ የንኪሐ» የሚለውን «አይገናኝትም» በሚለው ቃል ስለሚፈቱት ማለት ነው ወላሁ አዕለም። ለዝርዝሩ፡- (መሐመዱል-አሚን አቨ-ሺንቂጢይ፡ አድዋኡል በያን 5/417-428) ይመልከቱ።

26/ ሃይማኖት የሌላትን ሴት ማግባት፡- ከአሕሉል ኪታብ (አይሁድና ክርስቲያን ሴት) ውጭ የኾነችን ማንኛውንም አይነት ካፈርና ሙሽሪክ ሴት፡ ከከፍር ወጥታ እስካልሰለመች ድረስ ከሷ ጋር መቼም ቢኾን ትዳር መመስረት አይቻልም። የአላህ ቃል እንዲህ ይላል፡-

"وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَآمَةً مُّؤْمِنَةً حَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ حَتَّىٰ تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ " سورة البقرة 221

"(በአላህ) አጋሪ የሆኑ ሴቶች እስከሚያምኑ ድረስ አታግቡዋቸው። ከአጋሪይቱ ምንም ብትደንቃችሁም እንኳ ያመነችው ባሪያ በእርግጥ በላጭ ናት። ለአጋሪዎቹም እስከሚያምኑ ድረስ አትዳሩላቸው። ከአጋሪው (ጌታ) ምንም ቢደንቃችሁ ምእምኑ ባሪያ በላጭ ነው። እነዚያ (አጋሪዎች) ወደ እሳት ይጣራሉ። አላህም በፈቃዱ ወደ ገነትና ወደ ምሕረት ይጠራል። ሕግጋቱንም ለሰዎች ይገልጻል እነርሱ ሊገሰጹ ይከጀላልና።" (ሱረቱል በቀራህ 2:221)።

የአሕሉል ኪታብን ሴት ማግባት በተመለከተ ግን፡ መሟላት ያለበት መስፈርትና ካለንበት ተጨባጭም አንጻር ምን መምሰል እንዳለበት በአካባቢያችሁ የሚገኙ ዑለሞችን በመጠየቅ መረዳት ትችላላችሁ ወላሁ አዕለም።

27/ በኢህራም ላይ ያለች ሴትን ማግባት፡- ለሴት ልጅ የሚታሰር ኒካሕ ትክክለኛ እንዲኾን፡ የሷ ወሊይ እና ሁለት ፍትሐዊ ምሥክሮች መኖራቸው ግድ ነው። ደግሞም የልጅቷ ወሊይ ሙስሊም መኾን፡ ኒካሑን በሚያስርበት ወቅትም በሐላ

(በተፈቀደ) ሁኔታ ላይ መኾን አለበት። የሐጅ ወይም የዑምራ ሥራን ለመፈጸም ኢሕራም አድርጎ ከኾነ፡ በኢሕራም ላይ እያለ ለራሱም ኾነ ለሰው መዳር አይችልም። ቀጣዩ ሐዲሥ ይህን ያብራራዋል፡-

لما روى مسلم (1409) عن عَثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (لَا يَنْكِحُ الْمُخْرِمُ وَلَا يُنْكَحُ وَلَا يَخْطُبُ).

ዑሥማን ኢብኑ ዐፍፋን (ረዲየላሁ ዐንሁ) እንዳስተላለፈው የአላህ መልክተኛ (ሶላላሁ ዐለይሂ ወሰለም) እንዲህ አሉ፡- "ሙሕሪም የኾነ ሰው (ለሐጅ ወይም ለዑምራህ ኢሕራም ያደረገ) አያገባም፡ ወሊዶ ወይም ወኪል ኾኖም አያጋባምም እንዲሁም አያጭም" (ሙስሊም 1409)፡፡

በዚሕ ሐዲሥ ውስጥ «ሙሕሪም የኾነ ሰው አያገባም አያጋባምም» የሚለው ለማግባት የሚፈልገው ባልም ይኹን፣ ለትዳር የምትፈለገው ሴቷን እና እንዲሁም ወሊዶ ኾኖ ኒካሕ የሚያስረውን ሁሉ ያካትታል፡፡ (ኢብኑ ዑሠይሚን፡ አሽ-ሸርሐል ሙምቲዕ 7:151)፡፡

እነዚህ ስምንቱ ደግሞ በምክንያት ወይም በግዜ ላይ የተገደቡ፡ ጊዜያዊ ሐራም የኾኑ (ተሕሪሙን ሙአቅቀት) ናቸው፡፡ ሰበቡ ከተወገደ ግን ለትዳር የሚፈቀዱ የኾኑ ናቸው፡፡ ከዚህ ውጭ ካሉ ሴቶች ጋር ግን የአክስት ልጆችን፣ የአጎት ልጆችን....መቼም ይሁን መቼ መጋባት ይቻላል፡፡ አላህ ትክክለኛውንና ሁሉንም ዐዋቂ እሱ ብቻ ነው፡፡

በዚህ መጠነኛ ዳሰሳ ላይ የተገኙ ስህተቶች ኹሉ የኔ ናቸው፡፡ ትክክል የኾነው በጠቅላላ የአላህ ተውፊቅ ነው፡፡ ማንኛውም ሙስሊም በትክክል ያለ ጥርጥር ስህተት ኾኖ ያገኘውን በጠቅላላ፡ በማረምና በማስተካከል ለወንድሞቹና ለእሕቶቹ የማስራጨት ሙሉ መብትና ግዳጅ አለበት፡፡ የሰዎችን ስህተት በትክክል አግኝቶ በማስወገድ፡ ከአላህ የኾነውን እውነት በቦታው የሚተካን ኹሉ አላህ ይዘንለት፡፡ እኔንም ለስህተቶቼ በመላ አላህ ይቅር ይበለኝ፡፡ ወላሁ አዕለም!!

Click and Like ➤ ➤ <https://www.facebook.com/Ustaz.Abuhyder>